

ДЕКЛАРАЦИЯ

във връзка с предложението за използване на линията на бедност при определяне размера на минималната работна заплата

Във връзка с решение от 10.08.2010 г., на работна група, създадена със Заповед № РД01-491 от 29.06.2010 г. на министъра на труда и социалната политика, с което се предлага „размерът на МРЗ да се определя чрез договаряне в коридора между 125% от линията на бедност (долен ограничител) и 60% от средната работна заплата за страната (горен ограничител)”, Българската стопанска камара изразява следната позиция:

В качеството си на представителна организация на българските работодатели, БСК категорично възразява срещу взетото решение.

Припомняме, че БСК не подкрепи подобно предложение през 2007 г., при обсъждане на изменения на Наредбата за договаряне на работната заплата, приета с ПМС-129/05-07-1991 г. Съответно негативно становище бе прието и от УС на БСК (*Изх. № 04-00-51/17.06.2010г.*), представено в ресорната Комисия по доходи и жизнено равнище към НСТС.

Основните ни аргументи против подобно предложение са:

1. МРЗ е функция на ефекта (ползите) от положения труд. Основен фактор за нейното повишаване следва да бъде нарастването на производителността на труда в съответните отрасли, измерена чрез показателя брутна добавена стойност на един зает.

2. МРЗ не може и не трябва да служи за решаване на социалните проблеми в обществото, вкл. на тези за бедността и социалното изключване.

3. МРЗ е само една част от дохода в семейните бюджети, поради което може да бъде, както над, така и под линията на бедност.

4. В **малкото** страни от ЕС, в които има въведени подобни механизми, МРЗ не надхвърля **40% от средната отраслова заплата**. Ето защо, предложението за таван на МРЗ до **60% от средната работна заплата** е немотивирано и противоречи на европейската практика.

5. Добре известно е, че високият ръст на средната работна заплата у нас през последните години се определя от ръста на заплатите в бюджетния сектор, изпреварващ този в реалната икономика, паралелно с увеличение броя на работещите в бюджетната сфера. Това доведе до увеличение на преразпределителната роля на бюджета от 37,9% от БВП (2008г.) до 42,3% (2010 г.). Предлаганият механизъм, не само че не решава актуалните икономически проблеми, но и ще задълбочи тази опасна тенденция.

6. Подобни псевдо икономико-социални механизми принижават ролята на колективното трудово договаряне. Колективното трудово договаряне, съгласно Кодекса на труда, е основен инструмент за формиране на работните заплати при отчитане различната ефективност на отделните сектори (браншове) на икономиката.

7. Кризисните икономически условия в страната са крайно неподходящи за въвеждането на **единен механизъм за определяне на МРЗ**. В допълнение, обвързването на МРЗ не с икономически резултати, а с линията на бедност и с 60% от средната работна заплата, може да доведе до задълбочаване на кризисните процеси, вкл.:

- увеличаване дела на т.нар. сива икономика;
- компресиране на границите в заплащането и демотивация на останалия, в т.ч. квалифициран персонал;
- стимулиране на нискоквалифицирания труд, бягството от образование и продължаваща деквалификация на трудовия ресурс;
- нарастване на безработицата, вкл. сред квалификацияния персонал;
- Разширяване кръга на възможните фалити.

В тази връзка настояваме преди окончателното одобрение на предложението от страна на министъра на труда и социалната политика, въпросът да бъде внесен за обсъждане в Националния съвет за тристранно сътрудничество (НСТС). Недопустимо е по такъв ключов икономически параметър, като МРЗ, решение да се взима без задължителното, съгласно КТ, съгласуване в рамките на НСТС.

УПРАВИТЕЛЕН СЪВЕТ НА БСК